

NL

NL

NL

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 15.7.2008
COM(2008)447 definitief

**MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN DE RAAD EN HET EUROPEES
PARLEMENT**

Naar een strategisch partnerschap tussen de EU en Mexico

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN DE RAAD EN HET EUROPEES PARLEMENT

Naar een strategisch partnerschap tussen de EU en Mexico

1. MEXICO IN DE WERELD

Mexico is een van de twee grootste economieën van Latijns-Amerika. Het heeft een bevolking van meer dan 105 miljoen mensen en een inkomen per hoofd van de bevolking van bijna 10 000 USD. Het maakt sinds 1994 deel uit van de North American Free Trade Agreement (NAFTA) en heeft met zijn belangrijkste handelspartners vrijhandelsovereenkomsten gesloten. Momenteel is het een van de weinige landen in opkomst die een vrijhandelsovereenkomst hebben gesloten met de Verenigde Staten, de EU en Japan. Bovendien heeft het overeenkomsten gesloten met de meeste Latijns-Amerikaanse landen, de EVA-landen en Israël. Deze vrijhandelsovereenkomsten bestrijken een zeer groot deel van de buitenlandse handel van het land.

Mexico is het enige Latijns-Amerikaanse land dat lid is van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), waartoe het in 1994 toetrad. Als opkomende economie speelt het land een belangrijke rol in het OESO-proces voor uitbreiding en intensiever engagement, dat erop gericht is andere economieën in opkomst te betrekken bij de dialoog van Heiligendamm. Mexico is ook actief lid van de Wereldhandelsorganisatie.

De macro-economische basis van Mexico is solide. De betrekkingen met de internationale financiële instellingen kunnen in de context van het huidige Latijns-Amerika welhaast als model dienen. Mexico is een van de grootste ontvangers van buitenlandse directe investeringen. Het trekt van alle Latijns-Amerikaanse landen het grootste bedrag aan buitenlandse directe investeringen aan, namelijk 174 miljard euro. Bovendien is Mexico voor derde landen een van de weinige Latijns-Amerikaanse bronnen van buitenlandse directe investeringen van betekenis aan het worden (26,7 miljard euro), naast de belangrijkste landen in dit opzicht, zoals de VS, de EU en sommige andere Latijns-Amerikaanse landen.

Mexico heeft de afgelopen twintig jaar aanzienlijke politieke en sociaaleconomische veranderingen doorgemaakt en een ingrijpend moderniseringsproces doorgevoerd. Het land staat echter nog voor een aantal grote uitdagingen. Met name heeft het te kampen met een historisch ongelijkheidsprobleem en een onbevredigende verdeling van de rijkdom. Daarenboven is de afgelopen decennia een groei- en inkomenskloof tussen noord en zuid ontstaan. Deze kloof draagt mede bij aan de omvangrijke interne en externe migratiestromen, laatstgenoemde vooral naar de VS. Meer in het algemeen moet het nodige worden gedaan aan de sociale cohesie in het land. Ook is verdere vooruitgang nodig op gebieden als bestuur en bescherming van de mensenrechten op lokaal niveau. Mexico heeft ook te kampen met een veiligheidsprobleem: het land wordt overspoeld door een golf van georganiseerde misdaad en voortwoekerende drugshandel. De belangrijkste uitdagingen op economisch gebied betreffen marktpositie en concurrentie, met name in belangrijke netwerksectoren als telecommunicatie, en de tenuitvoerlegging van fiscale hervormingen die de begroting minder afhankelijk moeten maken van olie-inkomsten.

Deze problemen en uitdagingen waarvoor Mexico een oplossing moet vinden, doen echter niets af aan het feit dat het land de afgelopen twee decennia enorme veranderingen heeft doorgemaakt. Op alle niveaus is er sprake van een aanzienlijke groei en er is nog een enorm potentieel dat kan worden benut. Mexico wordt een steeds belangrijker speler op het wereldtoneel.

Een belangrijk voordeel voor Mexico binnen Latijns-Amerika is zijn strategische geografische ligging aan de grens met de Verenigde Staten. Mexico is in Latijns-Amerika een belangrijke speler op politiek, economisch en cultureel gebied en zal ook wereldwijd een steeds sterkere rol gaan spelen. De Mexicaanse economie is volledig geïntegreerd in de NAFTA en de rijke cultuur van het land vindt overal in Latijns-Amerika weerklank. Mexico vormt een echte culturele, politieke en fysieke “brug” tussen Noord-Amerika en Latijns-Amerika en ook in zekere mate tussen geïndustrialiseerde landen en landen in opkomst. Deze brugpositie is een van de belangrijkste voordelen voor het land in de context van een zich ontwikkelende multilaterale en multiculturele internationale gemeenschap. Nu het economische gewicht van Mexico steeds duidelijker wordt, wint het land aan assertiviteit en heeft het de ambitie een actievare rol te spelen in het snel veranderende internationale klimaat van tegenwoordig.

Deze nieuwe assertiviteit is een opvallende ontwikkeling ten opzichte van het verleden, toen het land om historische en geopolitieke redenen traditioneel koos voor een terughoudende opstelling in internationale aangelegenheden. Ook in het verleden benadrukte Mexico echter al het belang van multilateralisme – een karakteristieke opstelling die mettertijd steeds sterker is geworden. Mexico heeft als lid van de Verenigde Naties de organisatie altijd actief ondersteund. Het neemt de tiende plaats in op de rangorde van landen die bijdragen aan de VN-begroting. De financiële bijdrage van Mexico aan de VN is de grootste van heel Latijns-Amerika en bedraagt zelfs ongeveer de helft van de totale financiële bijdrage van de regio.

2. DE EU EN MEXICO

Medio jaren '90 is een overeenkomst inzake economisch partnerschap, politieke coördinatie en samenwerking tussen de EU en Mexico tot stand gekomen, die in 1997 is ondertekend en in 2000 in werking is getreden. Deze overeenkomst (hierna de “algemene overeenkomst” genoemd) bood een geschikt kader voor verdieping en versterking van de politieke betrekkingen tussen de EU en Mexico (zie bijlage 1). De drie belangrijkste pijlers van de algemene overeenkomst zijn politieke dialoog, handel en samenwerking. Dankzij de overeenkomst kon de EU ook haar positie op economisch en handelsgebied in Mexico versterken, die sinds de inwerkingtreding van de NAFTA in 1994 onder aanzienlijke druk stond.

Op basis van de steeds sterker wordende economische banden tussen de EU en Mexico besloten de EU-instellingen en Mexico vanaf eind 2004 samen te streven naar intensivering van de contacten op hoog niveau. Dit proces leidde ertoe dat de partijen in april 2007 op de vergadering van de Gezamenlijke Raad erkenden dat hun bilaterale betrekkingen sterk waren verbeterd en de wederzijdse banden veel nauwer waren geworden. In 2007 en 2008 hebben vertegenwoordigers van de EU-lidstaten en de Europese Commissie enkele officiële bezoeken op hoog niveau aan Mexico gebracht, zoals de voorzitter van de Europese Commissie in mei 2008. In dezelfde periode reisde de Mexicaanse president Calderón tweemaal naar Europa, waar hij enkele hoofdsteden bezocht en in juni 2007 een bezoek bracht aan alle

Europese instellingen in Brussel. Ook enkele Mexicaanse ministers hebben uitgebreide bezoeken aan Europa gebracht.

Sinds de inwerkingtreding van de algemene overeenkomst, maar vooral de afgelopen paar jaar, hebben de EU en Mexico een actieve en openhartige politieke dialoog gevoerd over vraagstukken van wederzijds belang. Door deze ontwikkeling is een goede verstandhouding tussen de EU en Mexico ontstaan en zijn de politieke voorwaarden geschapen voor een intensievere dialoog over wereldwijde kwesties. In deze context ontstond de behoefte aan een breder en ambitieuzer politiek kader voor de EU en Mexico, dat de politieke dialoog moet vertalen in een effectief instrument voor het coördineren van elkaars standpunten inzake wereldwijde vraagstukken en andere kwesties van wederzijds belang binnen multilaterale fora en internationale instellingen.

Samenwerking is een van de pijlers van de algemene overeenkomst en de EU en Mexico ondernemen dan ook belangrijke innovatieve activiteiten op het gebied van ontwikkelingssamenwerking. Er wordt een beleidsdialoog gevoerd op gebieden als milieu en klimaatverandering, maar ook sociale cohesie. Dergelijke dialogen zijn bedoeld om richting te geven aan de samenwerkingsactiviteiten en dienen tegelijkertijd als een belangrijk instrument voor coördinatie tussen de EU en Mexico betreffende gevoelige wereldwijde vraagstukken. Wat klimaatverandering betreft, neemt Mexico bijvoorbeeld standpunten in die zeer dicht bij die van de EU liggen. Zeer waarschijnlijk zal tegen het einde van dit jaar een beleidsdialoog over onderwijs en cultuur van start gaan, die voortbouwt op de bestaande programma's op het gebied van jeugdzaken, hoger onderwijs en op de samenwerkingsinstrumenten die recentelijk op cultureel gebied zijn ontwikkeld.

Mexico beschikt over een aanzienlijke capaciteit op het gebied van wetenschap en technologie en een breed spectrum aan knowhow, en is daarmee voor Europa een aantrekkelijke partner. Sinds de inwerkingtreding van de Overeenkomst voor wetenschappelijke en technologische samenwerking tussen de EU en Mexico in 2004 is de samenwerking op het gebied van wetenschap en technologie aanzienlijk toegenomen. Tegelijkertijd is een aantal programma's van start gegaan en zijn initiatieven gelanceerd op gebieden als mensenrechten, cultuur, ontwikkeling van het midden- en kleinbedrijf, handelsfacilitering en dergelijke.

Nu de EU en Mexico hun bilaterale betrekkingen geleidelijk aanhalen, voelen zij een duidelijke behoefte nauwere bilaterale politieke banden en met name een "strategisch partnerschap" tot stand te brengen. Voor Mexico is de band met de EU een vitale factor voor politieke diversificatie en evenwicht in zijn internationale betrekkingen.

3. REDENEN VOOR EEN STRATEGISCH PARTNERSCHAP TUSSEN DE EU EN MEXICO

Er is voor de EU een aantal goede redenen om Mexico als strategische partner te hebben. Mexico speelt mee op werelddniveau, is actief in de G8+G5-groep en speelt een actieve rol in het proces van Heiligendamm¹. Mettertijd zal het land waarschijnlijk ook aan gewicht en

¹ In Heiligendamm (Mecklenburg-Vorpommern, Duitsland) hebben de leiders van de G8 en van Brazilië, China, India, Mexico en Zuid-Afrika, die samen de groep "Outreach 5" vormen (vroeger O5, thans G5), besloten een nieuwe vorm van geformaliseerde en gestructureerde dialoog in te stellen. Deze dialoog, die sindsdien het "proces van Heiligendamm" wordt genoemd, moet de **gemeenschappelijke inzichten** inzake **wereldwijde economische governance** versterken en een gemeenschappelijke basis en

invloed winnen, ook buiten Latijns-Amerika. De EU heeft met Mexico een bloeiende bilaterale relatie, die de afgelopen jaren tot uitstekende resultaten en prestaties heeft geleid. Bovendien deelt de EU met Mexico fundamentele waarden en onderhouden de regio's nauwe historische en culturele banden.

Hoewel de algemene overeenkomst als bilateraal instrument al indrukwekkende mogelijkheden biedt, is de status van strategische partner speciaal bedoeld om beter gebruik te maken van het vermogen van een land om een significante invloed uit te oefenen op wereldwijde vraagstukken. De Europese Commissie meent dan ook dat het een goede zaak is om alle leden van de G5-groep als strategische partner te beschouwen.

In zuiver politieke termen betekent het opwaarderen van de bilaterale betrekkingen tot een strategisch partnerschap dat de aard en de intensiteit van de betrekkingen worden opgetrokken en dat onze samenwerking een nieuwe dynamiek krijgt. De voornaamste reden om met Mexico een strategisch partnerschap te beginnen, is dat we daardoor ons gecoördineerde optreden in belangrijke multilaterale fora en instellingen verder kunnen versterken. Het strategische partnerschap betekent intensievere samenwerking tussen de EU en Mexico inzake wereldwijde vraagstukken. Coördinatie met Mexico kan vooral nuttig zijn in het licht van de multidimensionale brugfunctie van het land. Mexico heeft de capaciteit ontwikkeld om de verwachtingen van de OESO in balans te brengen met de behoeften van ontwikkelingslanden, en die capaciteit kan van pas komen om op wereldwijd niveau tot een consensus te komen. Door nauwere banden met Mexico kan ook gemakkelijker een consensus worden bereikt over belangrijke regionale vraagstukken voor de EU en haar Latijns-Amerikaanse partners.

In multilateraal verband moeten de EU en Mexico dan ook streven naar een gemeenschappelijke houding ten opzichte van wereldwijde en regionale vraagstukken, en samen praktische stappen zetten om de globalisering beter vorm te geven.

4. HET STRATEGISCHE PARTNERSCHAP: EEN MECHANISME MET TWEE NIVEAUS

In het licht van het bovenstaande heeft het strategische partnerschap als voornaamste doel dat Mexico en de EU als globale medestanders optreden in alle belangrijke multilaterale fora en instellingen.

Praktisch gezien heeft het strategische partnerschap implicaties op twee niveaus. Ten eerste zorgt het voor betere coördinatie tussen de EU en Mexico wat betreft hun multilaterale optreden inzake wereldwijde vraagstukken. Ten tweede geeft het een extra politieke stimulans aan de ontwikkeling van de bilaterale betrekkingen en initiatieven.

Aan de basis van het functioneren van het strategische partnerschap ligt dus een zelfversterkend mechanisme op twee niveaus: er worden bilaterale dialogen gevoerd en er wordt samengewerkt binnen het juridische en operationele kader van de al bestaande overeenkomst, en deze dialogen en samenwerking worden versterkt door het nieuwe politieke

praktische maatregelen ontwikkelen om **gezamenlijk de globalisering beter vorm te geven**. De G8 en de G5 besloten in het kader van dit proces vier onderwerpen aan te snijden: **innovatie en intellectuele-eigendomsrechten** (bevordering en bescherming van innovatie), **investeringen en maatschappelijke verantwoordelijkheid** (bevordering van grensoverschrijdende investeringen en maatschappelijk verantwoord ondernemen), **ontwikkeling** (gemeenschappelijke inzichten, effectiviteit van de hulp) en **energie-efficiëntie** (delen van kennis om energie-efficiëntie te verbeteren, en samenwerken op het gebied van technologie om de CO₂-uitstoot terug te dringen).

kader en de daaruit resulterende dynamiek. Door deze dialogen en deze samenwerking worden de partijen nader tot elkaar gebracht, wat de contacten tussen deskundigen, ambtenaren en beleidsmakers vereenvoudigt. Dat verbetert de coördinatie inzake wereldwijde vraagstukken op de desbetreffende gebieden.

In de nieuwe politieke context die door het strategische partnerschap ontstaat, kunnen de EU en Mexico beter omgaan met gevoelige vraagstukken, zelfs als het gaat om binnenlandse aangelegenheden. De partijen worden daardoor in staat gesteld met hernieuwde energie hun gemeenschappelijke waarden te beschermen, zoals de mensenrechten, de democratie, de rechtsstaat, goed bestuur en rechtszekerheid.

5. MEERWAARDE: COÖRDINATIE TUSSEN DE EU EN MEXICO INZAKE WERELDWIJDE VRAAGSTUKKEN

De EU en Mexico hebben al gezamenlijke waarden, percepties en visies. De EU beschouwt Mexico als een land met dezelfde fundamentele instelling. In multilaterale fora neemt Mexico vaak standpunten in die zeer dicht bij die van de EU liggen. Van het strategische partnerschap kan worden verwacht dat het deze tendens versterkt, doordat het een krachtig politiek kader biedt en op die wijze de dialoog en de coördinatie tussen de EU en Mexico intensiveert.

Het strategische partnerschap met Mexico is er niet zozeer op gericht een gemeenschappelijke agenda te creëren of een specifiek actieplan op te stellen, maar moet veeleer een werktuig voor overleg en coördinatie bieden. Het is de bedoeling dat de partijen zich meer bewust worden van elkaar en daardoor bij het innemen van standpunten over wereldwijde vraagstukken meer oog hebben voor elkaars belangen en zorgen.

Waar het om wereldwijde vraagstukken gaat, zien we een agenda die steeds in verandering is. De afgelopen jaren is de internationale gemeenschap geconfronteerd met een reeks problemen van wereldwijde omvang: van terrorisme tot klimaatverandering, van de vluchtigheid van de internationale financiële markten tot de stijging van de olie- en voedselprijzen, enzovoort. Het heeft weinig zin simpelweg een aantal samenwerkingsterreinen op te sommen; in deze fase is het van belang dat overleg en coördinatie een tweede natuur worden, dat we bij het formuleren van standpunten over specifieke wereldwijde vraagstukken de reflex ontwikkelen om rekening te houden met elkaars opvattingen en zorgen. Er zijn allerlei vraagstukken waarvoor er een duidelijke behoefte is aan effectieve coördinatie tussen de EU en Mexico en er nu al enige coördinatie plaatsvindt binnen de bestaande overeenkomst. Het is echter om de eerder genoemde redenen niet mogelijk die vraagstukken allemaal op te sommen. De belangrijkste terreinen waarop moet worden gecoördineerd zijn in dit stadium de volgende:

1. *Politieke vraagstukken*, zoals multilateralisme, democratie, mensenrechten, de rechtsstaat, culturele dialoog, Latijns-Amerika, regionale integratie, groep van Rio;
2. *Veiligheidsvraagstukken*, zoals de strijd tegen terrorisme, falende staten, georganiseerde misdaad, drugshandel en mensenhandel;
3. *Milieuvraagstukken*, zoals klimaatverandering, natuurrampen, strijd tegen overbevissing;
4. *Sociaaleconomische vraagstukken*, zoals ontwikkelingsbeleid, investeringen en maatschappelijke verantwoordelijkheid, innovatie en intellectuele-eigendomsrechten, open markten, sociaal beleid, fatsoenlijk werk en sociale bescherming, migratie, armoede, wereldwijde macrofinanciële stabiliteit, goed bestuur op fiscaal gebied, continuïteit van de

energievoorziening, duurzaamheid en verbetering van efficiëntie, voedselprijzen, visserij, maritiem beleid en oceaanbeheer en vervoersvraagstukken van wederzijds belang.

6. POSITIEVE IMPACT OP BILATERALE VRAAGSTUKKEN

Van de nieuwe politieke dynamiek die de totstandkoming van een strategisch partnerschap tussen de EU en Mexico teweegbrengt, zal naar verwachting een positief effect op specifieke bilaterale vraagstukken uitgaan. Met name wordt vooruitgang verwacht voor gebieden als samenwerking op sociaal en economisch gebied en op het gebied van mensenrechten, cultuur, onderwijs, handel, mededinging en burgerluchtvaart. Ook zal het potentieel dat de algemene overeenkomst biedt op het gebied van handel en investeringen daardoor beter kunnen worden benut.

7. INSTITUTIONELE REGELINGEN

De huidige institutionele structuur, die tot stand is gekomen in het kader van de algemene overeenkomst, is levensvatbaar en effectief gebleken. Binnen die structuur is veel vooruitgang geboekt, die mede heeft bijgedragen tot de huidige uitstekende betrekkingen.

Het strategische partnerschap moet het functioneren van het bestaande kader een nieuwe impuls geven. De partijen moeten geen nieuwe comités en structuren instellen, tenzij dat werkelijk nodig is. De *Gezamenlijke Raad* en de *Gemengde Commissie* zijn voor coördinatiedoelinden geschikte mechanismen. De enige wijzigingen die na de inwerkingtreding van het strategische partnerschap hoeven te worden aangebracht, zijn de aanpassingen van de verschillende agenda's om voldoende ruimte te creëren voor de coördinatie op het gebied van relevante vraagstukken. Met het oog op continuïteit en een goede follow-up moet op het niveau van hoge ambtenaren binnen de Gemengde Commissie een "slank" permanent mechanisme voor direct overleg worden ingesteld. Ook moet de mogelijkheid open blijven om *ac-hoccoördinatievergaderingen* bijeen te roepen wanneer er behoefte is aan coördinatie van in internationale fora in te nemen standpunten.

Wat *topontmoetingen* tussen de EU en Mexico op presidentieel niveau betreft, moet de huidige praktijk (eenmaal per twee jaar) worden gecontinueerd en geïnstitutionaliseerd. De agenda en de duur van deze ontmoetingen moeten worden verruimd om een uitgebreide politieke dialoog te kunnen voeren en passende politieke coördinatie van lopende vraagstukken te waarborgen.

Naast de institutionalisering van topontmoetingen is de belangrijkste verdere wijziging dat op operationeel niveau frequentere uitwisselingen plaats zullen vinden. De ambassadeurs van de EU en Mexico moeten de gewoonte aanleren vaker contact te onderhouden in het land waar zij gestationeerd zijn, ook buiten Latijns-Amerika of Europa. De ambassadeurs, hoofden van missies en deskundigen in de VN-hoofdsteden moeten in het bijzonder letten op coördinatie in verband met VN-fora en debatten in de VN. Mettertijd zal door het overleg op het niveau van de ambassades en tussen experts over specifieke vraagstukken een beter contact ontstaan, wat op de lange duur bevorderlijk is voor een gelijkaardige aanpak van problemen. Dit geldt ook voor contacten en uitwisselingen op het niveau van ambtenaren of deskundigen binnen het kader van de nu gebruikelijke samenwerking tussen de EU en Mexico.

8. CONCLUSIE

Op basis van de aangegeven overwegingen en argumenten beveelt de Commissie aan een strategisch partnerschap tussen de Europese Unie en Mexico tot stand te brengen.

BIJLAGE 1

JURIDISCH, INSTITUTIONEEL EN OPERATIONEEL KADER VOOR DE BETREKKINGEN TUSSEN DE EU EN MEXICO

In juridisch opzicht worden de bilaterale betrekkingen geregeld door de algemene overeenkomst, waarbij een regelmatige politieke dialoog op hoog niveau is ingesteld. Mexico en de EU beschikken over twee fora waarmee zij hun betrekkingen kunnen coördineren, toezicht kunnen houden op de gang van zaken en deze een politieke stimulans kunnen geven: de *Gezamenlijke Raad*, die eenmaal per twee jaar bijeenkomt op ministerieel niveau, en de *Gemengde Commissie*, die eenmaal per jaar bijeenkomt op het niveau van staatssecretarissen of hoge ambtenaren.

Om hun bilaterale betrekkingen een prominenter politiek profiel te geven en regelmatig op het hoogste niveau contact te onderhouden, hebben de EU en Mexico de gewoonte ontwikkeld om elke twee jaar een *topontmoeting op presidentieel niveau* te houden.

Verder is een actieve interparlementaire dialoog opgezet in de Gemengde Parlementaire Commissie EU–Mexico, die tweemaal per jaar bijeenkomt.

Door de algemene overeenkomst is een brede vrijhandelszone ingesteld tussen Mexico en de EU, die zowel de handel in goederen als die in diensten omvat. Gedurende de jaren na de inwerkingtreding van de overeenkomst is de omvang van de bilaterale handel tussen de EU en Mexico meer dan verdubbeld. Mexico is daardoor een van de belangrijkste handelspartners van de EU in Latijns-Amerika geworden, en het groeipotentieel is aanzienlijk. De EU is voor Mexico de tweede handelspartner, na de Verenigde Staten.

De algemene overeenkomst tussen de EU en Mexico heeft niet alleen betrekking op de handel, maar omvat een breed spectrum aan economische kwesties. De buitenlandse directe investeringen van de EU in Mexico zijn met 120% toegenomen, waardoor de EU nu, na de Verenigde Staten, de grootste investeerder in Mexico is. In 2006 is tussen Mexico en de EIB een nieuwe kaderovereenkomst gesloten, die een kader biedt voor de samenwerking op het gebied van infrastructuur en milieu.

De overeenkomst bevat daarnaast een aantal herzieningsclausules inzake verdere liberalisering van de handelsbetrekkingen tussen de EU en Mexico op het gebied van diensten, investeringen en landbouwproducten. In november 2004 hebben de partijen besloten onderhandelingen te openen over de praktische invulling van de desbetreffende regelingen. Wanneer de onderhandelingen zijn afgerond, bieden deze regelingen een dynamischer omgeving voor het bedrijfsleven en een nuttige aanvulling op de reeds bestaande mogelijkheden voor toegang tot de markt.

De EU en Mexico werken actief samen op het gebied van ontwikkeling. Voor de periode 2007–2013 is, omdat Mexico nu een hoger-middeninkomensland is, een indicatief bedrag van 55 miljoen euro uitgetrokken in het kader van het financieringsinstrument voor ontwikkelingssamenwerking. Er zijn drie concentratiesectoren voor ontwikkeling vastgesteld: sociale cohesie, duurzame economie en mededinging, en onderwijs en cultuur. Deze drie concentratiesectoren zijn gekoppeld aan diverse te integreren horizontale vraagstukken, in het bijzonder mensenrechten, gelijke kansen voor mannen en vrouwen en milieu. De samenwerking tussen de EU en Mexico is geconcentreerd op beleidsdialogen, een innovatief instrument dat een kwalitatieve bijdrage moet leveren aan de ontwikkeling van Mexico en die

moet steunen. Dit gebeurt door het uitwisselen en overdragen van ervaringen en goede praktijken, die op de specifieke plaatselijke omstandigheden moeten worden afgestemd. Op 6 juni 2007 is een memorandum van overeenstemming ondertekend voor de uitvoering van de samenwerking in de periode 2007–2013.

BIJLAGE 2

Officiële naam:	Verenigde Mexicaanse Staten
Hoofdstad:	Mexico-stad (Distrito Federal)
Oppervlakte:	1 972 550 km ²
Bevolking:	105 790 725 (2007)
Officiële taal:	Spaans en 56 inheemse talen
Munteenheid:	peso
Staatsvorm:	federale republiek
Administratieve indeling:	31 staten en één federaal district
Staatshoofd (president):	Felipe Calderón (PAN)
Presidents- en parlementsverkiezingen:	parlement juli 2009, president juli 2012
Bbp per hoofd van de bevolking:	9 669 USD (2007)
Totaal bbp:	1 022,93 miljard USD
Groei van het bbp	3,2%
Inflatie:	3,8%